

πρὸς τὸν πανσέβαστον σεβαστὸν οἰκεῖον αὐτῆ τὸν Τουρατῆν, εὐρισκόμενον εἰς
 δοῦκα καὶ κεφαλήν, ἔτι δὲ καὶ ἀπογραφέα τῆς τοιαύτης νήσου Λήμνου, καὶ
 παραδέδωκε πρὸς τὴν κατὰ τὴν Πάτμον σεβασμίαν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμω-
 μένην τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γῆν ὅσην
 παραδέδωκε, διὰ κυβέρνησιν δὲ ταύτης ἔταξε καὶ τινας τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ νήσῳ
 δημοσιακῶν παροίκων, ἵνα διδῶσι πρὸς τοὺς μοναχοὺς τοὺς μέλλοντας κατα-
 σκερεῖν τὴν ῥηθείσαν γῆν ἀγγαρείας εἰς τὰς ἀργασίας αὐτῶν, οἱ παρόντες δὲ
 μοναχοὶ ἀνέφερον, ὡς ἀπὸ τῶν ὄλων μοναχῶν τῆς κατ' αὐτοὺς τοιαύτης μονῆς,
 ἔτι τῷ λόγῳ, ὡς εὐδὲ ἔχουσι αὐτοὺς εἰς τελείαν παροικίαν, οὐδὲ πείθονται
 δίδοναι τὰς ἀποταχθείσας δίδουσαι παρ' αὐ[τῶν] πρὸς τούτους ἀγγαρείας, καὶ
 παρεκλήτευσαν, ἵνα δοθῶσι οἱ τοιοῦτοι κήρυκοι πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν
 μονήν, ὅτινες καὶ προσκἀθ[ηται] εἰς] τὰ χωρία, τὸ τε Νεοχώριον, τὸ τοῦ [Λαγω]-
 κατίου, τὸ Ῥαπανίδιον, τὸ Πτέριν καὶ τ[ὸ] τοῦ Ζυμ]ατᾶ, ὄντες τὸν ἀριθμὸν εἰκοσι-
 τρεῖς καὶ τελούντες πρὸς τ[ὸ] μέρος] τοῦ δημοσίου ὑπέκρυρα τριάκοντα τέσσαρα.
 ἡ βασιλεία μου τὴν παράκλησιν αὐτῶν προσδεξαμένη ἔχει θέλημα καὶ διορίζεται
 σοι, ὡς ἂν παραδώσεις πρὸς τὴν εἰρημένην σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἁγίου καὶ
 εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοὺς δηλωθέντας παροίκους ἐπὶ τῷ κατέχειν
 αὐτοὺς καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοὺς τὸ ῥηθὲν τέλος καὶ τὰ
 ἀπὸ τούτων ἀνήκοντα αὐτοῖς λοιπὰ παροικιακὰ δίκαια μὴ εὐρίσκοντας ἐπὶ τῇ
 κατοχῇ τούτων παρά τινος διασεισμὸν ἢ διενόχλησιν οἰανδήτινα. καὶ ποιήσεις
 κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν, ὃν καὶ ἀντίστρε[ψον] πρὸς αὐτοὺς δὴ τοὺς μοναχοὺς
 δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε'. †

*Archetyp. chart. Flor. nro 91. Mensis et indictio scripta sunt cinnabaro.
 Tabula videtur tribuenda Andronico III. et anno 1336 (6845).*

CXI. Sine anno, mense martio, ind. VI.

Imperator confirmat monasterio possessiones in insulis Lemno et Lero.

† Ἐκεῖ οἱ μοναχοὶ τῆς κατὰ τὴν Πάτμον σεβασμίας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα
 τιμωμένης τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀνέ-
 φερον, ὅτι κέκτηνται εἰς τὴν νήσον Λήμνον μετόχιον ἐπ' ὀνόματι τιμωμένου
 τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τῶν Ἄνω Δυνάμεων Μιχαήλ, ὅτινι πρόσσεισι ἀμπέλι-
 α, χω[ράφια καὶ ὑδρομύ]λων χειμερινός, περιβόλιον καὶ κήρυκοι, ἐφ' οἷς ἐγένετο
 αὐτῷ καὶ ἀπογραφικὴ σιγιλλιώδης ἀποκατάστασις. ὁμοίως πρόσσεισι τούτῳ δὴ τῷ
 μετοχίῳ διὰ προσταγματος καὶ ἕτεροὶ κήρυκοι εὐρισκόμενοι εἰς τὸ χωρίον τὸ

Λαγωπάτι, τὸ Νεοχώριον, τὸ Ῥεπανίδιον, τὸ Πέτρην καὶ εἰς τὸ τοῦ Ζυματᾶ. ὡσαύτως ἔχουσιν εἰς τὴν τοιαύτην νῆσον καὶ δύο θεῖους ναοὺς τιμωμένους ἐπ' ὀνόμασι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ἔχουσι καὶ εἰς ἑτέραν νῆσον, τὴν Λέρον, ἀπὸ προσενεξείως τιμῶν, ἦγουν τοῦ Καθαρομανθῦλη καὶ τοῦ Βάρδα ἀμπέλιον καὶ ἕτερα κτήματα, καὶ παρεκλήτευσαν τυχεῖν ἐπὶ τούτοις καὶ χρυσοβούλλου, τὴν δέξασιν αὐτῶν προσδεξαμένη ἡ βασιλεία μου τὸ παρὸν χρυσοβούλλον σιγίλλιον ἐπιχορηγῆε καὶ ἐπιβραβεύει τῇ εἰρημένῃ σεβασμῖα μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἧς οὐ προστάσσει καὶ διορίζεται κατέχειν τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενοχλήτως, ἀναφαρέτως τε καὶ ἀναποσπάστως τὸ εἰς τὴν νῆσον Λῆμνον δηλωθὲν μετόχιον αὐτῶν τοῦ τιμίου Ἀρχιστρατήγου μετὰ τῶν προσόντων αὐτῶ κτημάτων τῶν καὶ κατὰ μέρος εἰρημένων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν δηλωθέντων παροίκων κατὰ τὴν περιλήψιν τοῦ οὐπερ κέκτηνται προστάγματος καὶ τῆς εἰρημένης ἀπογραφικῆς ἀποκαταστάσεως. ἕμοίως κατέχειν ἀνεμποδίστως καὶ τοὺς διαληθεύοντας δύο θεῖους ναοὺς, ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς τὴν Λέρον ἕτερα κτήματα αὐτῶν καὶ μὴ εὐρίσκειν τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν ἢ καταδυναστείαν ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ αὐτῶν. ὀφείλουσι μόντοι τῇ ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου σιγίλλιου τῆς βασιλείας μου καὶ οἱ κατὰ καιροὺς κεφαλαικεύοντες εἰς τὴν ῥηθείσαν νῆσον Λῆμνον, ἔτι δὲ καὶ οἱ τὰ τοῦ δημοσίου διενεργούντες ἐν αὐτῇ διατηρεῖν παντάπασιν ἀνενόχλητον καὶ ἀτάραχον τὸ τοιοῦτον μετόχιον αὐτῶν μετὰ τῶν προσόντων, ὡς εἴρηται, αὐτῶ καὶ μὴ ἐπάγειν εἰς αὐτὸ διασεισμὸν ἢ ἐπήρειαν καὶ κάτατριβὴν τινα· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν χρυσοβούλλον σιγίλλιον τῆς βασιλείας μου καὶ ἐπιχορηγῆθη καὶ ἐπιβραβεύθη τῇ διαληθεύσει σεβασμῖα μονῇ εἰς βεβαίαν ἀνενοχλησίαν τῶν ἐν αὐτῶ μοναχῶν καὶ ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ, ἰνδικτιῶνος Ϛ'. †

Archetyp. membr. Flor. nro 58, qui scribit: Σιγίλλιον βασιλικόν, Ἰωάννου ἴσως τοῦ β' τῶν Παλαιολόγων. Diploma, quod Sakkelion tribuit anno 1353, nobis est valde suspectum.

CXII. Sine anno, mense ianuario, ind. XIII.

Scriba publicus insulae Lemni in acta refert possessiones et colonia monasterii in ea insula.

† Ἐπεὶ ὠρίσθην παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀ[γίου] ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ ποιῆσαι ἐξίσωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς νήσου Λῆμνου καὶ ἐκάστῳ

τῶν ἐν αὐτῇ ἀποκαθιστάται τὸ οἰκίον δίκαιον μετὰ τῶν ἄλλων τῇ ἀντιλήψει
 καὶ πολυχρονίᾳ χαρᾶ τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως,
 ἀποκατίστη καὶ ἡ μονὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἁγίων Δυνάμεων ἢ εἰς τὸ Πτέριν
 διακειμένη εἰς τὰ ἄνω κέκτηται ἀπὸ προσενεξείως τινῶν φιλοχρίστων, ἅτινα καὶ
 ἔχουσιν οὕτως· ἔχει γῆν ἰδιοπεριόριστον τὴν λεγομένην τοῦ Ἁγίου πλησίον τοῦ
 Τζαγκάρι, τοῦ Βαλελάθη, τοῦ Σιδηρομαγούλου καὶ ἕως τῆς θέσεως τοῦ μύλου,
 μοδίων ἑκατὸν πενήκοντα ἕτερον χωράφιον εἰς τὸν Νερόμυλον σὺν τὸ ἐσωθέριον
 τὸ πλησίον τῆς μονῆς, εἰς τὰ Καταλύματα πλησίον τοῦ Βαλελάθη, εἰς τὸ
 Φρυγάνιν πλησίον τῆς ὁδοῦ, εἰς τοῦ Βαβακᾶ πλησίον τοῦ Χιονόπουλου, εἰς τοῦ
 Βούζη πλησίον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, εἰς τὸ Γράμμα πλησίον τοῦ Εὐμάθη, εἰς τὰ
 Μεσάμπελα πλησίον τοῦ Χιοναδίτου, εἰς τὸν Πετρόβουνον πλησίον τοῦ Χριστο-
 φόρου, εἰς τὸ Χοιροκέφαλον, εἰς τοῦ Καγρούλη, εἰς τὰ Λινὰ ἐν θυσί τόκοις καὶ
 τὸ πλησίον τοῦ ἀμπέλιου, τὰ ἀμφοτέρω μ[οδίων] ἑκατὸν δέκα ἑννέα, καὶ ἀμπέ-
 λιον πλησίον τοῦ Χιοναδίτου μοδίων δύο. ἐδόθη τῇ ῥηθείᾳ πανσέπτω μονῇ
 ἀμπέλιον δημοσιακὸν εἰς τὸ Πτέριν, ὅπερ ἐκράτει ἡ Μπαράταινα, πλησίον τοῦ
 Στραβοῦϊωάννου μοδίων δύο· μύλωνα χειμερινὸν εἰς τὸν Ὀρεῖνον λεγόμενον πλη-
 σίον τῆς γῆς τοῦ μοναστηρίου. ἐδόθη τῇ αὐτῇ μονῇ ἀπὸ τῆς [θεσ]ποτικῆς γῆς
 εἰς τὰ Βουνάρια τοῦ Ἐξαδα[κτύ]λου τὸ ἀποκοπὴν ἀπὸ τοῦ ζευγηλατείου, πλη-
 σίον τὸ δε[θὲν] τοῖς στρατιώταις, ἀπὸ τὸ κάστρον μέρος τοῦ ὕδραγωγείου πλη-
 σίον τοῦ παλαιοῦ ἀλωνίου καὶ ἕως τὸν ποταμόν, μοδίων πενήκοντα. ἔχει αὐτὴ
 εἰς τὴν Κεράτζαν χωράφιον πλησίον τοῦ Μπεράρδου καὶ τοῦ Μανουήλ μοδίων
 δέκα. ἕτερον χωράφιον εἰς τὰ Βουνάρια τοῦ Δράκοντος τὸ ἡμισυ τούτου μοδίων
 εἰκοσιπέντε. ἕτερα γῆ ἐλευθέρα εἰς τὰ Βουνάρια τοῦ Ἀτράγου μοδίων . . . , ὡς
 τῆς ἐτέρας δοθείσης πρὸς τὸν Στραβοῦϊωάννην· ἐδόθη τῇ αὐτῇ μονῇ ἀμπέλιον
 δημοσιακὸν τοῦ Λι . . . ἐκεῖνου εἰς τὴν Μεσσαρέαν πλησίον τοῦ Καρυδοῦνᾶ,
 μοδίων τεσσάρων, καὶ πτωχοὶ οὗτοι· Εὐστράτιος ὁ Παγάνος, ἔχει γυναῖκα
 Ἄνναν, υἱὸν Μιχαήλ, οἰκῆμα ἓν, γῆν μοδίων . . . καὶ ἀμπέλιον μοδίων ἑνὸς
 καὶ ἡμίσεως, τέλος νόμισμα ἡμισυ. Κωνσταντῖνος, ὁ γαμβρὸς τοῦ Παγάνου, ἔχει
 γυναῖκα Ξένην, υἱὸς Τριακοντάς[υλλον] καὶ Ἰωάννην, οἰκῆματα β', πρόβατα ιβ',
 γῆν μοδίων λγ' καὶ ἀμπέλιον μοδίου ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, τέλος νομίσματα θύο
 Ἀθανασίου, ἔχει γυναῖκα . . . υἱὸν Ἰωάννην, οἰκῆμα ἓν, ζευγά-
 ριον ἓν, π[ρόβατα], Γεώργιος ὁ Φιλόκαλος, ἔχει γυναῖκα Εἰρή-
 νην, οἰκῆματα β', π[ρόβατα τέλος] νομίσματος τρίτον. Μιχαήλ, ὁ ἐπὶ
 προγονὴν γαμβρὸς τοῦ Κογγιτ καὶ ἀπὸ τῆς πενθερικῆς αὐτοῦ
 στάσεως γῆν μοδίων λ', κα τῇ αὐτῇ μονῇ καὶ ἡ χειραία γῆ

ἐπισθεν τοῦ Μ δένδρα τοῦ Ἀνδρέου ἀγωνοτόπιον σὺν τῷ προα-
 [λίῳ ἐ]τέθη καὶ τὸ εὐκτήριον τῆς Ὀδηγητρίας τὸ εἰς τὸ Ρεκ[ανί-
 διον εὐ]κτηρίου σὺν τῷ ἐσωκηπίῳ, ὅπερ ἔχει ἀπὸ τινῶν φι-
 [λοχρίστων] ἡ ἀνωθεν ῥηθείσα πάνσεπτος μονὴ εἰς μικρὰν
 [παραμυθίαν καὶ ἀνάκλασιν τῶν] μοναχῶν ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τοῦ κραταιοῦ
 καὶ ἁγίου ἡ[μῶν] αὐθέντου καὶ βασιλέως] μοναχῶν ὑπερέχεσθαι διηνε-
 κῶς τοὺς κραταιοὺς [καὶ ἁγίους ἡμῶν αὐθέντας καὶ βασιλεῖς σὺν τῷ] χριτω-
 νόμῳ [πλη]ρώματι· ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει [καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν ἀποκαταστα-
 τικὸν] σιγιλλιῶδες γρ[άμμα] καὶ ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μηνί
 ἰαννουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος γ'. †

† [Ὁ] δοῦλος τοῦ κρα]ταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ
 βασιλέως, δοῦξ καὶ ἀπογραφεὺς τῆς νήσου Λήμνου ὁ †

*Exemplar chart. Flor. nro 105. Ex ductu litterarum apparet tabulam
 scriptam esse saec. XIV.*

CXIII. Sine anno, mense novembri.

*Præceptum Imperatoris de possessionibus et redditibus monasterii in insula
 Lemno.*

Βασιλικού.

† Ἄρχοντες κεφαλᾶδες τῆς Λήμνου. ὁ ἐν μοναχοῖς οἰκονόμος, κύρις
 Μεθόδιος, τοῦ μετοχίου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τοῦ ἁγίου
 ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ νήσῳ
 ἀνέφερε μασ, ὅσα ἔχει νὰ ποιῆσῃ εἰς διόρθωσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν Λαυριωτῶν.
 διὰ τοῦτο ἰδῆτέ το ὑμεῖς αὐτοῦ τοκικῶς καὶ διορθώσατέ το, καθὼς πρέπει καὶ
 περιθάλψετε τον εἰς τὸ δίκαιόν του. ἐνε[φά]νι[σε] καὶ πρακτικὸν τῶν ἀπογραφέων,
 ὅποιον θέλετε ἰδεῖν καὶ ὑμεῖς. καὶ εἰ τοῦτο λαμβάνει, ὅς το ἔχει ἀνενοχλήτως
 καὶ κατὰ τὸ ἀκέραιον. ἔτι ἀνέφερε μασ καὶ πῶς ἄνθρωποι τρεῖς, ὃ τε Πισιανός,
 Μανόλης τοῦ Γεώργου καὶ Μιχαὴλ ὁ Οὐγκρος κρατοῦσιν ἐσωγύρια ὑπόπρωτα
 μετὰ δένδρων, τῆς μονῆς ἕντα πρότερον, εἰς ἃ καὶ τελοῦσιν εἰς τὸ δημόσιον
 νομίσματα ὑπέρπυρα πέντε, ἦγγον Μανουὴλ ὁ Γεώργου νομίσματα ὑπέρπυρα
 τρία, ὁ Πισιανός νόμισμα ἓν καὶ Μιχαὴλ ὁ Οὐγκρος νόμισμα ἓν, καὶ παρεκά-
 λησεν, ἵνα εὐεργετηθῇ ταῦτα τὰ πέντε ὑπέρπυρα νομίσματα εἰς τὸ λαμβάνειν
 αὐτός. εὐεργετούμεν τοίνυν, [ἵνα] τὰ λαμβάνει ἐπὶ ζωῆς του καὶ μόνον,

μετὰ δὲ τὸν [θά]ν[α]τον αὐτοῦ πάλιν νὰ ἐνι τοῦ δημοσίου, καθὼς εἰσὶ καὶ νῦν.
τὸν δὲ παρόντα ὄρισμόν μου ἀντιστρέψατε [πρὸς] αὐτόν. †

† Μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος †

Archetyp. chart. cum sigillo in cera hieranica cum charta supraposita, in qua expressa est imago aquilae bicirifata. Flor. pro 106, qui haec habet:
"Ἐστὶ τῶν τελευταίων Παλαιολόγων καὶ πιθανῶς Ἰωάννου τοῦ ζ' ἢ αὐτοῦ τοῦ
Κωνσταντίνου.

CXIV. Sine anno, mense augusto, ind. VIII.

Imperator iubet tradi monasterio coenobium Sancti Thomae.

† Γερώτατε μητροπολίτα Χίου καὶ ὑπέριμ. οἴσθα, ὅτι ἡ νῆσος ἡ
Πάτμος εὐρίσκεται εἰς ἄκραν, ἐνὶ δὲ τῇ αὐτῇ καὶ ἡ σεβασμία μονὴ ἡ
εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεο-
λόγου, καὶ ὅτι ἤλθεν] ἀρτίως εἰς στενοχωρίαν ἢ τοιαύτη σεβασμία μονὴ τῶν
πρὸς ζωάρκειαν καὶ κυβέρνησιν τῶν ἐν [αὐτῇ μοναχῶν, ἐπειδὴ ἀπώ]λεσεν ὑπὸ
τῆς ἀνωμαλίας τοῦ καιροῦ τὰ προσόντα αὐτῇ μετόχια καὶ κτήματα. διὰ . . .
. . . ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἄκραν καὶ διὸ ἀπώλεσεν, ὡς εἴρηται, τὰ προσόντα αὐτῇ
κτήματα [καὶ τούτου ἕνεκεν] ἔχουσι στενοχωρίαν οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοί, πρόπον
ἔνι, ἵνα γένηται εἰς αὐτοὺς κυβέρνησις. ὅθεν] διέκρινεν ἡ βασιλεία μου πρὸ
χρόνων καὶ ἐδόθη πρὸς αὐτοὺς διὰ προσταγματος ἐν μοναστήριον
τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, ἵνα κατέχουσιν αὐτὸ εἰς κυβέρνησιν αὐτῶν. νῦν δὲ
ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, ὅ[τι] οὐδὲν ἐνεργεῖται τοῦτο σὺντω, καθὼς διωρίσατο
ἡ βασιλεία [μου, ἵνα κατέχηται] παρ' αὐτῶν, καὶ σχεδὸν οὐδὲν ἤρῃσατο τοῦτο
ἀληθὲς ἡ βασιλεία μου. ὁμῶς ἔχει θέλη[μα καὶ διο]ρίζεται, ἵνα ἐάσης τοὺς
εἰρημένους μοναχοὺς καὶ κατέχουσι τὸ διαληρθὲν μοναστή[ριον ὡς ἴδιον κτήμα]
αὐτῶν, καθὼς διωρίσατο ἡ βασιλεία μου, διδῶσι δὲ καὶ τὸ ἀνήκον κανονικὸν
δικαί[ον τῇ κατὰ] σὲ ἀγνωστάτῃ μητροπόλει καὶ γενέσθω, καθὼς διορίζεται ἡ
βασιλεία μου διὰ τοῦ [παρόντος πιττακίου αὐτῆς], ὃ καὶ ἀντιστραφήτω πρὸς
αὐτοὺς δι' ἀσφάλειαν. †

† Μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος η' . †

Archetyp. Flor. pro 73, qui haec habet: Πεττάκιον ἀθηχου βασιλέως,
πιθανῶς δὲ τινος τῶν νεοτέρων Παλαιολόγων, ὡς εἰκάζεται ἐκ τοῦ χαρακτήρος
τῆς γραφῆς, ἀθηχον δέ, κοῦ ἔκειτο ἡ τοιαύτη μονή, ἰσῶς ἐν τῇ Χίῳ.

CXV. 7006—1497, die 9. mensis septembris, ind. XV.

Petrus Daubusson, magister generalis ordinis Sancti Ioannis hierosolymitani, praecipit quantum partem fructuum praediorum monasterii in insula Lero percipere debeat metropolitae Philadelpheiae.

† Ἡμεῖς ἐφά Πέτρο Δαυμβούς θῆα χαριτι καρδιναλῆος τῆς αγίας τοῦ Θεοῦ Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ ἀποστολικῆς λεγάτος κάσις Ἀνατολῆς ἐτοι δέ καὶ μέγας Μαϊστορ τοῦ Ὁσπιταλίου τῶν Ἱεροσολύμων Ῥόδου εἰς ἐσέναν, τόν ἡγαπημένον μας ἐν ἱερέυσιν, κηρὸν Θεοδουλον καὶ ἡγουμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ αγίου καὶ ἐβαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ ἐν τη νησοῦ Πάτμω καὶ τῆς ὄλους τῆς ἱερομονάχους καὶ μοναχούς τῆς σιντροφιά σου, χάρις ἡμῖν καὶ ἡρινη ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος· τὴν γραφὴν σας ἐπεριλάβαμεν με τόν κηρὸν Νίρων, ἱερομοναχον καὶ πνευματικῶν καὶ οἰκονόμων τῆς σεβασμίας μονῆς ταυ-
 τῆς καὶ τὰ γραφομενα καλὸς ἐκριθήσαμεν καὶ περὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μητρο-
 λύτου τῆς Φυλαδελφίας, ὅπου μᾶς ἐγραψετε ὅλα καλὸς ἐγριθήσαμεν· λυτὸν θέλομεν καὶ οριζομεν καὶ ορδινιάζομεν, οτι ὁ μητροπολύτις ὁ Ἰοκίμ, τῆς Φυλα-
 δελφίας ἀπου τὰ τριαντατρία μῶδια τὸ σιτάρην, ὅπου ἐπίρεν ἀπου τον ἐπίτροπον τοῦ μοναστηρίου ἡσθὴν Λέρον, τὰ δεκατρία μῶδια τὰ ἦνεν διὰ ὄλον τόν παρα-
 σμένον κερὸν εὖς τὴν ἡσπερην τοῦ αὐγούστου, αὐτῆς καὶ τὰ ἦκσιν. μῶδια τὸ ρέστος καὶ ὄλον· τὸ κρασί καὶ λάδι καὶ ἀσκάδια καὶ ἐλίες. καὶ ὄσπρηκά, ὅπου ἔλαβεν ἀπαυτὸν τόν ἐπίτροπον τοῦ μοναστηρίου σθὴν Λέρον, ὄνόματι παπαῶς Διμήτριος. νά ἐνεκ κρατιμένος ὁ λεγόμενος μητροπολύτις νά τὰ λογαριάζη ἀπανο ἡστούτην τὴν χρονίαν, ἡ πία χρονία θέλομεν καὶ οριζομεν νά ἀρχίξη ἀπου τὴν πρῶτην τοῦ σεπτεβριου μηνος αὐτῆς καὶ νά τεληνη ἡσθὴν ἡσπεριν. τοῦ πρώτου ἐρχόμενου αὐγούστου αὐτῆς καὶ νά μηδέν ἡμκορη μήτε ὁ μητροπολύτις μήτε ὁ ἐπίτροπος τοῦ μοναστηρίου νά κάμουν ἀλέος, διότις οὐδέν θέλομεν νά εχη ἄλλον ἡμῖ καὶ μόνον ἐκίνον το διαλαμβάνη ἡ βούλα μας. ἡ προτη, ὅπου ἐνεκ γραμενη αὐτῆς. μηνί Ἰουνιω, κῆς σθὴν ὅπιαν βούλλαν διαλαμβάνη καὶ ἐξεκαθε-
 ρίζη, οτι ὁ λεγομενος μητροπολύτις νά εχη ἀπου τόν ἐπιτροπὸν τοῦ μοναστη-
 ρίου διὰ τὴν ζοοτροφὴν τοῦ κρασίν μισοτεταρτα Ῥόδου ἑκατὸν πενήκοντα σιτα-
 ρην μῶδια Ῥόδου ἦκσι, λάδι καρτες Ῥόδου ἑκατὸν καὶ ἐλίες μῶδια δυὸ καὶ ἀσκάδια μῶδια δυὸ καὶ ὄσπρηκά μῶδια τρία καὶ ἕναν ἑκαστον πρᾶμαν ἀπαυτά, ὅπου ἐνεκ κρατιμένος ὁ ἐπιτροπος νά τόν δόσι, νά τόν δαῖδι ἐναν ἑκαστον ἡστόν κερὸν του. ἀκομη θέλομεν καὶ οριζομεν τὰ σπόλυτα ὅλα τοῦ μοναστηρίου καρ-
 ποφορίες καὶ διακονίες ὁ ἐπίτροπος τοῦ μοναστηριου νά τὰ ἀποστέλλη ἡστό

μοναστήριον διχός καμίαν ἐμποδίσειν, ὁμοίως και τὰ χροσφια και τὰ υποστατικά τοῦ μοναστηρίου, ὅπου εχουν στήν Λέρον και κρατοῦν τὰ ῥέλια και γιουρικαμεντε ὅπου ἔνεν γραμενα ἡσὸ χερτουλάρη τῆς κομανταρ μας τῆς Κῶ. και πληρόνουν τὰ ερητα τος. θέλμεν και ὀριζαμεν να τὰ σ' νουν και να τὰ καληεργού, καθὸς τὰ ἐκάμνασιν ἐξ ἀρχῆς και ουτος ἐνε ὁ ὤρισμός μας και το ἡμέτερον θέλημαν. και δια μίζοτεραν ἀσφάληαν ὀρισαμεν και ετυπώθη το παρόν γράμμα με τὴν σινηθισμένην μας βούλλααν. ἐδωθη εν Ρόδω εν τῶ ἡμετερῶ παλατιῶ ετους ἀπό Χριστοῦ αὐ' ρζ' μηνι σεπτεβριῶ ἡστας ἡ'.» †

Flor. pro 110. Edid. I. Sakkelion in periodico Πανδώρα. vol. XIV. p. 551 et sqq.

CXVI. 7013—1504, mense novembri, ind. VIII.

Patriarcha Pachomius I. confirmat regulam, libertatem, privilegia monasterii.

† Παχώμιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, και οἰκουμενικός πατριάρχης. †

† Ἡ ἐν πράγμασι πᾶσιν ἐφαρμόζουσα τάξις συνέχειν αὐτὰ εἴωθεν και εἰς τὰ βελτίω ἐπιδιδόναι παρασκευάζει. διὸ και καλῶς ἔλεγεν ὁ εἰκὼν «τάξις συνέχει τὰ οὐράνια και τὰ ἐπίγεια». εἰ οὖν συνέχει τάξις, τὸν κιντῖον ἄρα παραίτιον λύσεως, ἢ ἀταξία θηλαδῆ, ἥτις ἐν μὲν ἀέρι τοὺς σκηπτοὺς ἀπεργάζεται, ἐν δὲ θαλάσῃ τοὺς κλύθωνάς τε και τὰς τῶν χωρῶν ἐπικλύσεις, ἐν γῆ δὲ τοὺς σεισμούς, ἐν σώμασι δὲ τὰ νοσήματα κινεῖν εἴωθεν και τοὺς πυρετούς, ἐν ψυχαῖς δὲ τοὺς μολυσμούς τε και τὰς ἀμαρτίας, ἐξ ὧν ὁ θάνατος, ὥστε ἐν πᾶσιν ἡ ἀταξία συγχύσεως αἰτία κτ' ἀνατροπῆς, ἢ δὲ τάξις συνοχῆς τε καλῶν και συναρμολογήσεως και εἰρήνης και ζωῆς. τοῦτο δὴ και ὁ ὀσιώτατος πατήρ και σεβάσιμος Χριστόδουλος ἐκεῖνος συνειδώς, ὁ τὴν σεβασμίαν μονήν τοῦ ἀγίου μου ἐνδόξου και πανευφήμου ἀποστόλου και εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου δειμάμενος, μετὰ τὴν τελείαν αὐτῆς ἀπάρτησιν δεῖν ὤετο κανόνα τε και τύπον και τάξιν ἐνθεῖναι αὐτῇ, ἵνα κατ' αὐτὴν ἀπαραβάτως οἱ ἐνασκούμενοι ἐκεῖσε ὀσιώτατοι μοναχοὶ ἐν εἰρήνῃ διαβιῶεν, ἦντινα δὴ τάξιν και βασιλικὰ θεῖα προτάγματα ἐπεκύρωσαν και πατριαρχικὰ προσεβεβαιώσαντο γράμματα, ἄπερ και ἡ μετριότης ἡμῶν ἰδοῦσά τε και ἀποδεξαμένη τὸ παρόν ἐπικύρωτικὸν προσάπολύει γράμμα, δι' οὗ ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, ὅπως τε οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι ἱερομόναχοι τε και μοναχοὶ κατὰ διαδοχὴν και οἱ τὴν ἡγουμενείαν αὐτῆς ἀνα-

δεχόμενοι τηρώσι καὶ φυλάττωσι τὸν ὄρον καὶ τὴν τάξιν τοῦ ὑποτετυπωμένου κανόνος ἐν αὐτῇ ἀπαράβατον καὶ οὕτως τὸν κατὰ θεὸν βίον ἀμέμπτως πολιτεύονται καὶ ζῶσιν ἐν αὐτῇ ἀνεπηρέαστοι καὶ ἀσκανθάλιστοι παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ταῖς φιλοδοξίαις ἐπιμαινομένων καὶ τὰς ἀκαίρους ἡγουμενείας ὑφαρπάζειν ἐπιχειρούντων. ἔτι τε τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀκατακράτητον τῶν ἐνασκουμένων ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ ἀνεπηρέαστον τοῦ ἡγουμένου διοριζόμεθα ἔχειν, καθὼς καὶ τοῦ προ-ἡμῶν ἀγκυρατάτου πατριάρχου, κῦρ Συμεῶν, διακελεύεται γράμμα, ᾧ τὸ ἀμεταποίητον καὶ ἀμετάτρεπτον καὶ ἑδραῖον ἀποφαινόμεθα ἔχειν σὺν τοῖς ἑτέροις καλαγγενέσι γράμμασι καὶ ἡ ἐμπεριειλημμένη τοῖς γράμμασι παλαιὰ καὶ συνήθης ἐλευθερία τῆς μονῆς καὶ τὸ κατ' εὐλογίην ἐκ μέσου αὐτῶν ποιεῖν ἡγούμενον, ὃν ἂν ἐθελήσωσι, καθὼς ἀνέκαθεν ἐπεκράτησεν ἐκ τοῦ ὄρου τοῦ τὴν μονὴν δειμαμένου, καὶ τὰλλα πάντα νενομισμένα αὐτῆς ὡς βέβαια καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀπαρασάλευτα. οἱ δὲ [τινες] καθ' οἰονδήποτε τρόπον τολμήσουσι σαλευσαι καὶ μετακινήσαι τι τούτων, τοὺς τοιοῦτους καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀφορισμῶ ἀλύτῳ καθυποβάλλει τῷ ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος, καὶ εἴ τι δὲ τυχὸν παρὰ ταῦτα γέγονεν ἢ γενήσεται ἐναντιούμενον τῇ μονῇ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ μοναχοῖς καὶ πρὸς σκάνδαλον ἀφορῶν ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει, τὸ τοιοῦτον ἀνίσχυρον εἶναι ἀποφαινόμεθα καὶ ἀπρακτον καὶ ὡς μὴ εἶναι μηδὲ γεγονός λογίζεσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀμετακίνητον, ὡς πατριαρχικὸν σταυροπήγιον καὶ ὃν καὶ ἑνομαζόμενον, καὶ ὑποκείσθαι τῇ καθολικῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ κατὰ καιροὺς πατριάρχῃ εὐκλειῶς ὑποτάττεσθαι καὶ ἐν ταῖς θείαις ἱερουργίαις ἀναφέρειν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. τούτου χάριν καὶ τὸ παρὸν σιγγιλλιωδες γέγονε γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ ἀγίου μου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν ἔτει ζιγ', ἰνδιχτιῶνος η', ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ. †

† Παχώμιος, ἐλέφ θεοῦ, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

Archetyp. membr. Flor. II. no 33. Nota in calce: † Ἐτιπόθη, καὶ ἐβουλλόθη ἡ παρούσα πατριαρχικὴ γραφὴ διὰ καὶ συνδρομῆς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Φιλοθέου καὶ πνευματικοῦ ἐν ἔτει ζκα', ἰνδιχτιῶνος α'. †

CXVII. Sine anno, inense septembri, ind. I.

Patriarcha Pachomius I. iterum confirmat libertatem et privilegia monasterii.

† Παχώμιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Τιμώτατε ἐν ἱερομονάχοις, καθηγούμενε τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μου καὶ κανειρημένου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ οἱ ἐνασκούμενοι αὐτῇ τιμιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ δαώτατοι μοναχοί, κατὰ πνεῦμα [ἀγαπητοί] υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐγνωμεν διὰ τοῦ ἐλθόντος ἐνταῦθα ἀδελφοῦ ἐν ἱερομονάχοις τιμιωτάτου καὶ πνευματικοῦ, κύρ Φιλοθέου, καὶ τὸ διὸ ἐνταῦθα ἦλθεν· ἦλθε γὰρ διὰ τὴν τῆς μονῆς ἐλευθερίαν, ἣν ἀρχῆθεν κεκλήρωται ἐκ τε τοῦ δειμαμένου δαωτάτου καὶ ἁγίου ἀνδρός καὶ τῶν μετὰ ταῦτα γεγενημένων ἐπικυρωτικῶν σιγγιλλίων γραμμάτων εἰς τοῦτο πατριαρχικῶν καὶ πρεσβαγματικῶν ἐτέρων, ἅπερ δῆτα καὶ εἴληφε σὺν θεῷ ἐκ τῆς κρατούσης ἡμῶν ἐξουσιαστικῆς ἰσχύος, ὅπερ καὶ ἡμῖν ἐφετόν ἦν· τὸ γὰρ γεγενημένον ἤδη ἐκ πλαγίου καὶ εἰς ζυγὸν τεθῆναι τὴν μονὴν εἰς μητροπολίτου τινὸς ἔξω τῆς ἡμῶν ἐγγόνει θελήσεως καὶ δῆλον, ὅτι καὶ ἀπόντων ἡμῶν. ἀλλὰ τῇ ἰσχύι καταχρησαμένη τῇ ἔξω, τί ἂν εἴχομεν ἀντιφέρεισθαι πλὴν τῆς γνώμης ἐκείνης ἡμῶν καὶ εὐμενείας τοῦ τὴν τοιαύτην σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν κατὰ τὴν τῶν σιγγιλλίων ἀπόφασιν ἐλεύθερον διατηρεῖν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μηδεὶν τινὶ τῶν ἀπόντων ἢ ἀρχιερεῖ ἢ ἐτέρῳ τῷ ὑποκεῖσθαι, εἰ μὴ τῷ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ ἀνάγεσθαι τὰ κατ' αὐτήν, ὅποταν καὶ τοῦτ' ἐθέσει εἰς σύστασιν αὐτῆς καὶ μόνῃ, οὐχὶ ὑφ᾿ ἑσῶν ἢ λῆψιν τινὰ ἐκεῖθεν; καὶ τοῦτο ἔργοις τε καὶ λόγοις δεδηλώκαμεν σιγγιλλιον ἐπικυρωτικὸν τῶν παλαιγενῶν σιγγιλλίων ἐκθέντες, δι' οὗπερ ἀποφαινόμεθα τὰ τε πρώτῃν σιγγιλλια τὰ περὶ αὐτοῦ τὸ κύρος ἔχειν καὶ βέβαιον καὶ ἀμεταποίητον καὶ ἢ ἐντεθεῖσα τῇ μονῇ τάξις ὑπ' ἐκείνου τοῦ πανοσιωτάτου καὶ δειμαμένου αὐτὴν ἀπαρασάλευτος τηρεῖσθαι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ τοῖς ὀπίσωσιν διασεῖσαι ταύτην τολμήσουσι βᾶρος ἐπιφορτίζομεν οὐ φορητόν, τὴν ἀπὸ θεοῦ δηλονότι διάστασιν, ὅπερ κὲν τῆδε τῇ γραφῇ καὶ αὐθις ἐπικρατούντες ἄγαν καὶ ἐπιβεβαιοῦντες τὰ αὐτὰ τοῖς ἐμπερισχομένοις ἐκείνω καὶ τοῖς ἑτέροις παλαιγενέσιν ἀποφαινόμεθα ἐν τῇ κραταιᾷ δυνάμει τοῦ παναγίου πνεύματος, ἵνα μηδεὶς ἔχη τὴν οὐρανοῦ ἐξουσίαν εἰσερχεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τῶν ἀρχιερέων ἢ τῶν κλησιαρχῶν ἢ τῶν τηλεδαπῶν τοῦ εὐλογῆσαι ἐκεῖσε ἢ ἢ κατ' ἐξουσίαν τι ποιῆσαι· καθάπερ γὰρ ἐλεύθερον τὸ τοιοῦτον τελεῖ μοναστήριον ἐκ τοιαύτης τινὸς ἐπιβάσεως μόνῳ τῷ κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῇ ἡγουμένῳ οἷ ἐκεῖσε πειθαρχοῦντες καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ψυχωφελέσι τε καὶ σωτηριώδεσι καὶ τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ, οὐ μὲν ἐτέρῳ τινί· εἰς ταύτην γοῦν τὴν γυῶν ἑσμέν ἡμεῖς κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν σιγγιλλίων διάνοιαν καὶ τοῦ ἡμετέρου, ὅπερ ἐξεθέμεθα, ἵνα θαυμάνη ἐλεύθερον παντάπασιν ἐπάπειρον, μόνῃν δὲ ὑποτακτικὴν ἀναφορὰν ἔχη

πρὸς τὸν πατριάρχην, δι' οὗ διευ[θύνηται] τὰ κατ' αὐτὴν καὶ πρὸς τὸ χρηστό-
 τερον ἀπευθύνηται καὶ τὴν τοῦ ἡγουμένου ἐκλογὴν ὑφ' ἑλίων τῶν ἀδελφῶν τῶν
 ἐκείσε γινομένων τὴν εὐλογία καὶ ἐπικύρωσιν ἐκ τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς δεόν
 ἐντεῦθεν λαμβάνειν, οὐπερ κὰν ταῖς θείαις τελεταῖς τὸ ὄνομα ἄδουθαι ἀρχῆθεν
 τετύκωται, οὕτως ἡμεῖς σύμφωνοί ἐσμεν ὑμῖν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς μονῆς γράμμασι
 τοῖς τε πρώην καὶ μετέπειτα καὶ τοῖς ἡμετέροις, καὶ ὑμεῖς οὕτως εἴητε καὶ ἐν
 ἀλλήλοις σύμφωνοι καὶ τῷ συμφέροντι τῆς μονῆς καὶ ἡμῖν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
 χάρις καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. †

† Μηνί Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικτικῶνος α'. †

Archet. chart. Flor. II. nro 34. Tabula videtur esse anni 1519 (7021).

CXVIII. [7069—1561], mense martio, ind. IV.

*Patriarcha Iosaph II. iterum confirmat libertatem monasterii condemnatque
 Theodosium, episcopum Rhodi, qui falsas protulit litteras patriarchales.*

† Ἰωάσαφ, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁσιώτατε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας θείας μονῆς τοῦ ἁγίου μου
 ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐν τῇ νήσῳ
 Πάτμῳ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενοι θεοσεβέστατοι ἱερεῖς, χρῆσαίτατοι ἀρχόντες
 καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ κυρίου χριστιάνου λαός, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος καὶ ἡ εὐλογία καὶ ἡ
 συγχώρησις ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ μετριό-
 τῆς ἡμῶν τὰς παρ' ὑμῶν ὡδε πεμφθείσας δεξαμένη γραφὰς καὶ ταύτας λεπτο-
 μερῶς διεξεληθούσα, οὐ μικρῶς ἠνιάθη ἐπὶ τῇ κομισθείσῃ αὐτῇ ἐπικλάσει
 πατριαρχικῇ δῆθεν γραφῇ ὑπὸ τοῦ ἀποιχομένου ἀθλοῦ πρώην Ῥόδου Θεοδοσίου,
 διεξιούσῃ καὶ εὐεργετούσῃ ἔχειν ἐκείνον τὴν νῆσον ταύτην ἐξαρχικῶς καὶ ἐπι-
 τροπικῶς, τὰ ἐκκλησιαστικὰ συναΐζειν εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα καὶ τὰ ἀρχιερα-
 τικὰ ἐκτελεῖν, ἦτοι διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτονεῖν καὶ ἄλλα πράττειν, ὅπερ ἡ
 μετριότης ἡμῶν, νῆ τὸν παντεπόπτην θεόν, τὸ τοιαῦτον πεποιηκέναι οὐ μέμνη-
 ται, ἀλλ' οὐδὲ εἰς νοῦν ὀπωσθήποτε τὴν ἀτοπίαν ταύτην ἐμβαλεῖν, ἔνθα τῶν
 αἰσιδίων καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων χρυσόβουλλα καὶ πατριαρχικὰ στυλλια εἰσὶν
 εὐρισκόμενα, καὶ παντελεύθερον καὶ ἀκαταπάτητον παρὰ παντὸς ἀρχιερατικοῦ ἢ
 λαϊκοῦ προσώπου τυχόν καὶ ἀνεπηρέαστον διορίζοντα καὶ ἀποφαινόμενα εἶναι

τὴν τοιαύτην μονήν, ἀλλὰ τοῦτο γε πρὸς ἐκεῖνον δέδοται μόνον γνώμη τῆς τῶν ἀρχιερέων συναδρουσθείσης συνόδου, τοῦ ἔχειν ἀδειαν περιτραχήλιον φορεῖν, ἡνίκα ἂν παρά τινος κληθῆ εἰς εὐχέλαιον ἢ μεταλαμβάνειν ἐν καιρῷ χρείας, οὐ μὴν τᾶλλα, ὅσα ψευδῆ πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀλλαχοῦ ἐπεδείξατο. διὰ τοι τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν γράφουσα εὐλογεῖ καὶ συγχωρεῖ ὑμῖν ἅπασι, παρακελευομένη εἶναι ἀνεόχλητον τὴν νῆσον ταύτην κατὰ τὰ βασιλικά χρυσόβουλλα καὶ πατριαρχικά σιγίλλια καὶ αὐτοδέσπυτον καὶ αὐτόνομον. πρὸς τούτοις δὲ ἀποφαίνεται, ἵνα πάση σπουδῇ, ἔνθα ἂν εἴη καταλειφθὲν τὸ ἐπίπλαστον γράμμα, ποιήσητε τρόπον τοῦ εὐρεῖν ἐν τάχει αὐτὸ καὶ ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ. οὕτως οὖν ἀποφαινόμεθα, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. †

† Ἐν μηνί μαρτίῳ, ἰνδικτιῶνος δ'. †

Archet. chart. Flor. II. nro 85. Editit I. Sakkelion in periodico Euxy-gelicos κήρυξ, anno XI. (1865), p. 131—133.

CXIX. 7072—1564, mense ianuario, ind. VII.

Patriarcha Ioasaph II. abbati monasterii concedit ius consecrandi novas ecclesias in insula Patmo.

† Ἰωάσαφ, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, [Νέας Ῥώμης], καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος εὐεργετῆ τῶ ὄσωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις, κυρίῳ Ἰωσήφ, τῷ προηγουμένῳ τῆς πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ, ἵνα ἔχη ἀδειαν τοὺς ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ τῇ νήσῳ ἐκ νέου ἀνεγερθέντας καὶ ἔτι ἀνεγερθησομένους θεοὺς ναοὺς δεομένους καθιερώσεως μετὰ καταθέσεως ἱερῶν λειψάνων κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἱεροτυπίαν καθιερούν, φορεῖν τε καὶ ἐπιγονάτιον ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ τὴν πρέπουσαν ἔχειν τιμὴν καὶ ἀγάπην παρὰ πάντων μὴ ἐναντιούμενον ὅλως παρά τινος περὶ τι τῶν ἱερομένων τυχόν ἢ καὶ λαϊκοῦ, ἐν ἀ[λύτῳ βάρει] καὶ ἀφορισμῷ. ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐεργετικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ εἰς ἀσφάλειαν ἐν ἔτει Ἰωβ', ἐν μηνί ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ'. †

Archet. chart. Flor. II. nro 36. Privilegium antecedens confirmatur a patriarcha Alexandriae Meletio Pega anno 1598, de qua tabula Flor. II. nro 42. haec habet: Τοῦ αὐτοῦ (Μελετίου τοῦ Πήγα) γράμμα ἐσφραγισμένον,

δι' οὗ χορηγῆται καὶ θεωρεῖται τῇ μονῇ τὸ ἐγκαινίζειν καὶ καθιεροῦν ἱερούς ναοὺς τὸν καθηγούμενον αὐτῆς τῷ Ἰησῷ. ἀρχεται· «τὸ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ποιμανιον κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν πρόσταγμα ποιμαίνειν ταχθέντες ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας προνοίας αὐτοῦ».

CXX. 7087—1579, mense martio, ind. VII.

Silvester, patriarcha Alexandriae, hortatur monachos, ut simul habitent et eodem vitae genere utantur.

† Σίλβεστρος, ἐλέω θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. †

† Οἱ ἐν τῇ θεοσωστῇ καὶ περιφήμῳ Πάτμῳ νήσῳ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀσκούμενοι ἀδελφοί, ὃ τε καθηγούμενος καὶ πάντες, ἱερομόναχοί τε καὶ μοναχοί, τέχνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ἡ μετριότης ἡμῶν πρόνοιαν οὐ μικρὰν ποιουμένη περὶ τῆς ὑμετέρας ὠφελείας καὶ τῆς τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου συστάσεώς τε καὶ διορθώσεως· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀσκητικὸς βίος εἰς ὑπάρχει καὶ ἔννοια μία κατὰ τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις Βασιλείον, τὴν τῆς ψυχῆς σωτηρίαν καὶ πᾶν τὸ δυνάμενον πρὸς αὐτὴν συνεργῆσαι τὴν πρόθεσιν ὡς θείαν ἐντολήν, οὕτω μετὰ φόβου παραφυλάττειν. χρὴ τοίνυν, καθάπερ οἱ ἐν τῷ λουτρῷ εἰσερχόμενοι ἀπογυμνοῦνται παντὸς περιβλήματος καὶ ταῦτα εἰσιόντες, οὕτω καὶ τοὺς τῇ μοναδικῇ προσερχομένους ζωῇ πάσης ὕλης βιωτικῆς γυμνωθέντας χωρὶς τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν γενέσθαι βίου καὶ γυμνωθῆναι τελείως τὰ κατὰ τὴν κακίαν πάθη τὰ πολλὰ καὶ διάφορα, δι' ὧν μολύνεται ἡ ψυχὴ· «δεῦτε πάντες πρὸς με οἱ κοπιῶντες καὶ κεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» φησὶν ἡ θεία φωνή, εἴτε τὴν ἐκεῖ ἀνάπαυσιν, εἴτε τὴν ἐντεῦθεν θηλοῖ, πλὴν δὲ προσκαλεῖται ἡμᾶς ὁ κύριος· ταῦτα μὲν τὸν φόρτον τῆς πολυκτησίας διὰ τῆς εἰς τοὺς δεομένους πτωχοῦς καὶ πένητας ἀποθέσεως προστάσσει ἡμῖν ἀποβαλέσθαι, ὅπερ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν διὰ τῆς πολυκτησίας καὶ πλεονεξίας προσγίνεται καὶ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ ἐξαγορεύσεως ἀπορρίψαντας προσδραμεῖν τῷ σταυροφόρῳ βίῳ τῶν μοναχῶν τὴν μετ' ἀλλήλων ζωὴν ἑαυτοὺς ἀσκούντες, μὴ ἐφ' ἑαυτῶν, μηδὲ κατὰ μόνους ἀσκεῖσθωσαν· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν τοιοῦτον βίον χωρὶς ὑποψίας, καὶ ὡσπερ ὁ πνευματικὸς νόμος οὐκ ἐλάττονας εἶναι τῶν δωδεκα βούλεται τοὺς τὸ μυστικὸν πάσχα ἐσθίνοντας ἐν μιᾷ καὶ κοινῇ τραπέζῃ, οὕτως ἐνταῦθα πλεονάζειν μᾶλλον

ἢ ἐλαττούσθαι τὴν δεκάδα τῶν τὴν πνευματικὴν πολιτείαν συνασκειμένων καὶ εἰς ἀρχηγὸς τῆς εὐλαβείας τοῦ βίου προκαθεζέσθαι ἐν δοκιμασίᾳ βίου καὶ ἔθους καὶ πάσης κοσμίας ἀναστροφῆς τῶν λοιπῶν προκρίθεις. τοιγαρὺν, ἀγαπητοί, καὶ νῦν ὄσα μοναστήρια καὶ λαῦραι, ἅπερ φαίνονται ἀπὸ τὸ Σίναιον ἕως, Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἀθῶνος μέχρι Ματεώρου καὶ τὰ περίξ τούτων τὸν αὐτὸν πνευματικὸν νόμον καὶ ἀρίστην πολιτείαν τοῦ μεγάλου διδασκάλου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν μιμοῦνται καὶ πολιτεύονται οὕτως κοινοβιακῶς καὶ τὸ μίαν ἐν πᾶσι καρδίαν εἶναι καὶ θέλημα ἓν καὶ μία ἐπιθυμία, καθὼς διδάσκουσιν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ὡς φησὶν ὁ θεῖος Παῦλος· «ἐν γενέσθαι σῶμα ἐκ διαφόρων μελῶν συνηρμοσμένον πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς συνοδίας»· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλως κατορθωθῆναι, εἰ μὴ ἐκεῖνο κρατήσῃ τὸ μὴ ἐπονομάζεσθαι πρὶ τῆ ἰδίου. εἰπατέ μοι, ἀγαπητοί, τί ἐσθλὸν ἢ τίς καρποφορία πλουτεῖ τῷ μοναχῷ τῆ ἰδιοθυμίας περὶ ψυχικὴν σωτηρίαν; οὐδεμία, πάρεξ φροντίδα πολλή καὶ μερίμναις βιωτικαῖς· καὶ οὐκ ἀξιοῦται τοῦ μακαρισμοῦ τοῦ κυρίου, καθὼς φησὶν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ εὐαγγελίῳ· «μακάριος, ὅστις ἄφησεν πατέρα ἢ μητέρα ἢ ἀγρούς», καὶ τὰ ἐξῆς· «καὶ ὅστις οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι, οὐκ ἔστι μοι ἄξιος καὶ ὅστις οὐκ ἀποτάσσεται τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, δηλονότι τὰ ἴδια θελήματα, οὐ δύναται μοι εἶναι μαθητής». οὐκ οὐκ, τέκνα φίλιτατα, τί μας πλανᾷ τὸ σχῆμα ἢ τὸ βάπτισμα; τί μας ὠφελοῦν, ἐὰν μὴ διατηρήσωμεν ἄσπιλα αὐτὰ καὶ ἀκίβδηλα; «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν» φησὶν ὁ Χριστός, «ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός· οὐδ' ὁ πᾶς ὁ βαπτιζόμενος σέσωσται, ἀλλ' ὁ φυλάσων καὶ διατηρῶν αὐτὸ καθαρὸν». ἀλλ' οὐδὲ τὸ σχῆμα σώζει τὸν μοναχόν, ἐὰν μὴ φυλάξῃ αὐτὸ ἄμωμον ἀπὸ παντὸς ῥύκου καὶ ὄσα ὑπεσχεθή φυλάξαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγέλων, ὅτι σταυροῦσθαι καὶ νεκροῦσθαι τῷ κόσμῳ ἕνεκα τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς τοῦ μηκέτι φροντίζειν οὔτε γονεῦσιν ἢ ἀδελφῆς ἢ γυναικὸς ἢ τέκνου ἢ πατράσι, συγγενείαις, ἐταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι ποῖς ἐν κόσμῳ θορύβοις καὶ τὰ ἐξῆς· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καθωμολογήσαμεν φυλάξαι καὶ μετὰ τούτοις πεινάσαι καὶ διψῆσαι καὶ γυμνητεῦσαι ὑβρισθῆναι τε καὶ διωχθῆναι συνεταξάμεθα καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ θεὸν ζωὴ κεχαρακτήρισται. καὶ λοιπὸν, ὡς οἶμαί, ψευδόμεθα, ἐπειδὴ πάλιν καὶ τὰ πρόσω βαδίζομεν ἐν τοῖς ἰδίοις θελήμασι, καὶ φροντίζει ἕκαστος τοῦ βίου κελλείου, ὡς ἐφίεται, καὶ ἡ κοινοβιακὴ διαγωγή καὶ τάξις καταπατεῖται. καὶ τὰς τάξεις εἰσὶ τῶν μοναχῶν, φησὶν ἡ θεία γραφή· ἐν ἐρημίᾳ ἀναχώρησις καὶ μονία ἢ μεθ' ἑνὸς ἢ δύο ἢ ἐν κοινοβίῳ ὑπομονητικῶς καθεζεσθαι, καθὼς

εἶπεν ὁ κύριος «ὅπου δὲ εἶσι συνηγμένοι δύο ἢ τρεῖς εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν». πολλῶ μάλλον εἰς τοὺς πολλοὺς, ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς δύο ἄρχησεν εἰς τοὺς τρεῖς διὰ τὸ κοινοβιον, αἰνίττεται ἡ θεία φωνὴ τοῦ κυρίου. ταῦτα καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ καθεκκίστην λέγει· «εἶδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.» καὶ ποτε τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου καθεζομένου ὤρθη αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ λέγει αὐτῷ· «Παχώμιε, τὰ κατὰ σουτὸν κατώρθωσας. περιττὸς οὖν καθέβη ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ. δεῦρο τοίνυν ἐξεληθὼν συναγάγε πάντας τοὺς νεωτέρους μονάζοντας καὶ οἴκησον μετ' αὐτῶν ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸν τύπον, ὃν δίδωμί σοι, οὕτως αὐτοῖς νομοθέτησον, καὶ ἡ τροφὴ πάντων ὑπὸ ἓνα οἶκον ἐταξέσθω καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν» καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ κοινοβίου, ὅσα αὐτῷ ὁ ἄγγελος εἶρηκεν. καὶ ἐν τῷ ἅμα τῆς ὥρας ἐκείνης ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος ἀπὸ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐσυνάθροισε πάντας τοὺς μονάζοντας κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ ἀγγέλου. τὸ δὲ πλῆθος τῶν μοναζόντων καὶ μοναστηρίων, ἅπερ ὑποδομηθήσαν τότε προνοία θεοῦ διὰ τοῦ ἁγίου τὴν συνδρομὴν εἰς κοινοβιον ἐν Λιβύῃ, Αἰθιοπία καὶ τῇ Αἰγύπτῳ πάσῃ, τῆς ὥρας οὐ διαρκεῖ, ἵνα καὶ ταῦτα δηλώσαι ἡμῖν, διότι ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκκλησία κεκοσμημένη ἐστὶ καὶ κατεστρωμένη ἄκασαν ἱστορίαν καὶ ἀγώναις καὶ ἀθλα τῶν ὁσίων πατέρων, ἐν οἷς ἐκοκίασαν ἐν τοῖς κοινοβίοις καὶ ἐν ἐρημίᾳ κατὰ μόνας μόνῳ θεῷ προσομιλοῦσαν, ὅπως χρῆ ἕκαστος νὰ μιμεῖται αὐτῶν τὴν ἀκριβεστάτην καὶ ἀρίστην πολιτείαν· «κοινοβιον γὰρ ἐστὶν ἐπίγειος οὐρανός», φησὶν ὁ τῆς Κλίμακος πατὴρ καὶ ἰσάγγελος Ἰωάννης, «καὶ ὁδὸς εὐχερῆς διὰ ἰσχυρὸν καὶ ἀνίσχυρον, ὅπως ἀμφοτέρω συντηροῦνται». διὸ ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ παρὰ θεοῦ ταλάντιον ὀφείλει διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμμελῶς καὶ στερεῶναι τὰ θεία δόγματα καὶ ἄκασαν διατύπωσιν, ἣν εἰλάβαμεν παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ θείοις πατράσι, καὶ περιποιεῖται πάντων τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, ἥνεκερ διὰ τὴν ὑμετέραν ὀφέλειαν καὶ διόρθωσιν τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης πλεότερον κηρύσσεται, ὡς ὁ ἀλάθητος καὶ ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς τοῦ κυρίου οἶδε, δεομένης ἐνδελεχῶς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ διὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐπιστηθίου, ἀγαπημένου αὐτοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου ζῶντος εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν σύνεσιν ἀγαθὴν καὶ βούλησιν πρὸς τὸ τοῦ κοινοβίου κατόρθωμα, δι' ἧς, ἀφ' οὗ ἀπῆλθεν αὐτόθι τοῦτο ἀδολεσχεῖν καὶ μελετᾶν, ὅπως γένηται ἡμῖν κοινοβιον, ἤδη πρὸς τοῦτο καὶ ὁ τιμιώτατος ἐν ἱερομόνοιχοις, ὑμέτερος ἀδελφός, παπᾶ κϋρ Ἰωσήφ, ὃς διὰ χάριν προσκυνήσεως τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου τάφου καὶ τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς τόποις ἐλθὼν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐνωθεὶς τῇ ἐμῇ μετριότητι,

παρόντος και τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμωνος ἐπὶ συνόδου μετὰ τοῖς
καθευρεθέντας ἄλλους ἀρχιερεῖς, οἱ ἤξαν διὰ τινὰς ὑπόθεσεις ἐνταῦθα, καὶ
ὄνειδίσαμεν αὐτὸν πάντες, ὡς αἰτίας ἀρχηγόν εἶναι, ὅπου δὲν γίνεται τὸ κοινό-
βιον· καὶ αὐτὸς ἐδέχθη ὄρος μετὰ αὐτοῦ ἀφορισμοῦ, ὅτι οὕτως οὐκ ἐνι, ἀλλ'
ἐξ ὅλης ψυχῆς χαριεντιζόμενος ὑπέσχέθη καὶ ἔστερξε γενέσθαι τὸ κοινόβιον,
καθὼς ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ καθὼς διατάσσεται· καὶ ὁ ὄσιος Χριστόδουλος μετὰ
ἀφορισμοῦ, διὸ καὶ ἐπιδέδοται αὐτῷ τὸ παρὸν τῆς ἐμῆς μετριότητος γράμμα
κομίσει καὶ πρὸς ὑμᾶς τῇ λοιπῇ ἀδελφότητι, ἵνα παροτρῖνῃ ὑμᾶς εἰς τὸ καλὸν
καὶ θεάρεστον ἔργον, καὶ μὴ ἀμελήσητε, ὡς φθάσαντες εἶπομεν, ἀλλὰ μηδεὶς
καὶ ἐξ ὑμῶν τῶν ἀδελφῶν ἐναντίως φανῆ, καθὼς καὶ τοῖς οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
χου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ κοθεινοτάτου ἀδελφοῦ ἡ. καὶ συλλειτουργοῦ,
κυροῦ Ἱερεμίου, τὸ γράμμα διαλαμβάνει μετὰ αὐτοῦ ἀφορισμοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς
ἀποφανόμεθα ἐν ἀγίῳ πνεύματι. καὶ εἰ μὲν εἴη τις ἐξ ὑμῶν καὶ οὐ πείθεται
καταταγῆναι εἰς τὸν χορὸν καὶ εἰς δαιταν τοῦ κοινοβίου, λαβέτω τὸ ἰδικόν του
καὶ ὅθεν βούλεται καὶ οἶδε, ἀναχωρησάτω καὶ ἔστω συγ[κ]χωρημένος· οἱ δὲ λοι-
ποὶ ἀδελφοὶ μενέντωσαν κοινοβιαῖται, ὡς ἔφημεν, κατὰ τὴν ἀποστολικὴν διαγωγὴν
μία ψυχὴ καὶ καρδία μία εἰς πᾶν πρᾶγμα ὠφέλιμον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ
ἀγίου μοναστηρίου καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ὅσα ἐφίεται
τῶ μοναχικῷ ἐπαγγέλματι. εἰ δὲ τις εὐρεθῆι καὶ ἐναντίως φανῆ καὶ ἀντιλέγει
καὶ ἐμπαίξει καὶ διαβάλλει καὶ ράπτει βόλους, ὅπως κωλύσειεν οἷον τρόπον
οἶδε τοῦ μὴ γενέσθαι τὸ κοινόβιον, εἰ μὲν ἱερομόναχος εἴη, ἔστω ἀργὸς καὶ
καθηρημένος πάσης ἱεροπραξίας, εἰ δὲ μοναχός, ἰδιώτης ἔστω, ἀφωρισμένος
καὶ ἔξω τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα. καὶ ἔνεκεν
τούτου ἐγράφη καὶ τὸ σγιλλιωδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς πίστωσιν
καὶ βεβαίωσιν τοῦ κοινοβίου, ὅπως μετὰ ταῦτα καὶ μετέπειτα μηδεὶς φωραθῆι
καὶ ἀντερεῖ κατὰ τοῦ κοινοβίου τὸ παράπον καὶ βεβαιόνοντα, ἀγαπητοί, τὸ κοι-
νόβιον κατὰ τὸν ὄρον τὸν ἀνωθεν καὶ θέλετε ἐκτελεῖν σῶαν πᾶσαν τάξιν καὶ
κανόνα τῆς κοινοβιακῆς διαγωγῆς κατὰ τὸν τύπον, ἔχω ὑμῖν συγχωρημένους
καὶ εὐλογημένους παρὰ θεοῦ παντοκράτορος, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀκείρον αὐτοῦ
ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν. ἔτει ςκζ'. ἐν μηνί μαρτίῳ. †

† Σίλβεστρος, ἐλέω θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης
πόλεως Ἀλεξανδρείας. †

Archetyp. membr. cum bulla, in qua expressa est imago S. Marci.
Flor. II. nro 44.